

skibe, idet det navnlig anføres, at der for disse skibes vedkommende ofte påløber uforholdsmæssigt store udgifter, når de skal henligge i havn i 6 uger.

Justitsministeriet kan tiltræde, at der sker en forkortelse af den nævnte frist for så vidt angår mindre skibe. Det foreslås derfor at begrænse bestemmelsen i § 544, stk. 2, således at den kun kommer til at gælde skibe og luftfartøjer, der er registreret i skibsregistret eller luftfartslovens nationalitetsregister eller i tilsvarende udenlandske registre (forslaget under nr. 16). Samtidig foreslås for andre skibe en genindførelse af den regel, der var gældende før lovændringen i 1960 (forslaget under nr. 15).

Til nr. 17.

Ændringen er en følge af kommunalreformen.

Til nr. 18.

Iflg. § 605, 2. pkt., 2. led, bortsælges udpantet løsøre, hvis værdi ikke overstiger 200 kr, ved offentlig auktion, som afholdes på landet af sognefogeden og i købstæderne af politiet, efter at der har fundet bekendtgørelse sted hhv. ved kirkestævne eller ved indrykkelse i det blad, i hvilket bekendtgørelser fra politiet plejer at offentliggøres.

Angivelsen af den myndighed, der skal afholde auktion, foreslås som følge af kommunalreformen ændret til: „sognefogeden, hvor en sådan findes, og ellers politiet“. Endvidere foreslås, at ordene „henholdsvis ved kirkestævne“ udgår, idet bekendtgørelse ved kirkestævne ikke mere anvendes.

Ændringen er i overensstemmelse med indstillingen i straffelovrådets betænkning om strafferetlig forældelse m. v. (nr. 433/1966), jfr. betænkningen side 34.

Straffelovens § 92 indeholdt før ændringen ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 bl. a. en bestemmelse om, at strafansvar — for så vidt angik lovovertrædelser, der er undergivet privat påtale, eller som kun efter den forurettedes begæring påtales af det offentlige — bortfaldt ved eftergivelse af den forurettede.

Efter ændringen angår § 92 kun forældelse, idet man af systematiske grunde fandt det rigtigst, at reglen om eftergivelse af strafansvar overførtes til retsplejeloven. I overensstemmelse hermed foreslås reglen nu optaget i retsplejeloven. Om reglens placering og dens nærmere udformning har straffelovrådet forhandlet med retsplejerådet. Ved den nye formulering klargøres det, at den, der er berettiget til at begære offentlig påtale, kan give bindende afkald på denne ret også efter, at han har fremsat påtalebegæring.

Til nr. 20 og 21.

Undlader anklagemyndigheden i sager, hvor påtalen tilkommer statsadvokaten, at rejse tiltale for en begået lovovertrædelse, kan det i medfør af retsplejelovens § 723 a, stk. 1, nr. 1 og 2, som vilkår i tiltalefrafaldet fastsættes, at sigtede i retten vedtager en bøde, eller at han betaler erstatning for tab, der er yoldt ved lovovertrædelsen. I medfør af § 723 a, stk. 2, kan der endvidere i tiltalefrafald fastsættes samme vilkår som i betingede domme, jfr. herved straffelovens § 57, og i forbindelse hermed kan det fastsættes som yderligere betingelse, at sigtede i retten vedtager at betale en bøde. Det følger af § 723 a, stk. 3, at vilkår kun kan fastsættes, såfremt sigtede i retten har afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende omstændigheder; vilkårene skal godkendes af retten.

I praksis er det forekommet, at også konfiskation er fastsat som vilkår i tiltalefrafald. En sådan ordning synes ikke at kunne give anledning til principielle betænkeligheder. Som nævnt er anvendelse af vilkår i forbindelse med tiltalefrafald undergivet juridicel kontrol bl. a. derved, at domstolene skal godkende vilkårene. Endvidere kan henvises til reglen i retsplejelovens § 936, hvor dommeren i sager, som påtales af politimesteren, allerede har en udtrykkelig hjemmel til at give sigtede adgang til at få sagen afgjort ved bøde- eller konfiskationsvedtagelse.

På denne baggrund har man fundet det rigtigst, at der i § 723 a, stk. 1 og 2, tilvejebringes udtrykkelig løvhjemmel for fastsættelse af vilkår om konfiskationsvedtagelse i forbindelse med tiltalefrafald.

Til nr. 22.

Efter straffelovens § 305, stk. 2, er selvtægts handlinger, der er strafbare efter straffelovens § 294, undergivet privat påtale. I 1966 anmodede forbrugerrådet om, at det blev overvejet at ændre bestemmelsen, således at overtrædelser blev undergivet offentlig påtale. Baggrunden for henvendelsen var, at man ønskede regler, der på effektiv måde kunne bringes i anvendelse over for selvtægts handlinger fra afbetalingssælgeres side.

Justitsministeriet indhentede udtalelser om spørgsmålet fra anklagemyndigheden og retterne, der udtalte sig imod den nævnte ændring, idet man navnlig henviste til, at der typisk bag selvtægts handlinger ligger civilretlige mellemværender, hvis undredning falder uden for politiets sædvanlige arbejdsområde, og at det vil være urimeligt at bebyrde politiet med et betydeligt arbejde, der ikke modsvares af nogen almen interesse.